

**Інформаційний звіт про проведені пошуково-ексгумаційні дослідження
місць ймовірних поховань українців, військовослужбовців інших
національностей, загиблих у роки Другої Світової війни в селах:
Бонишин, Волуйки, Залісся, Зашків, Княже, Поляни, Почапи, Хильчиці
Золочівського району Львівської області
(2016 рік).**

Частина третя.

Відповідно до дозволу Міністерства культури України № 23-013-П/16 від 4 березня 2016 року, Товариством «Пам'ять» з 10 березня 2016 року здійснено дослідження місць боїв, загибелі та ймовірних захоронень українських військовиків з 14 піхотної добровольчої дивізії Зброї СС «Галичина», які загинули в боях проти радянської Червоної армії у липні 1944 року, воюючи в складі німецького війська. Під час дослідження місць боїв необліковані військові захоронення були знайдені у селах: Бонишин, Залісся, Зашків, Княже, Почапи Золочівського району і в селі Волуйки Буського району Львівської області.

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

01601, м. Київ, вул. Франка, 19
телефон 235-23-78, факс 235-32-57
E-mail: info@mincult.gov.ua

Д О З В І Л

на проведення археологічних розвідок, розкопок,
а також досліджень решток життєдіяльності людини,
що містяться під землею поверхнею, під водою

№ 23-013-П/16 від "04" березня 2016 року

Згідно із Законом України "Про охорону культурної спадщини", постановою Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 316, цей Д О З В І Л видано:

Горбачу Любовиру – Голові громадської організації "Товариство пошуку жертв війни "ПАМ'ЯТЬ"

(прізвище, ім'я, по-батькові, посяді, вчорні звання, муніципальний статус)

1) на проведення археологічних досліджень об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини:

(найменування території, тип і вид археологічного об'єкта, культурна або хронологічна належність розташованого (-их) на території

(область, район, місто, район у місті, селище, село)

2) на проведення досліджень решток життєдіяльності людини, що містяться під землею поверхнею, під водою:

На території Львівської області – виявлення необлікованих місць захоронень жертв Першої та Другої світових воєн

(область, район, місто, район у місті, селище, село та об'єкт дослідження)

Характер і мета досліджень:

Вид робіт: Пошукові земельні роботи (шукові, оціркові)

Використання металодетектора чи будь-якого іншого обладнання для виявлення археологічних об'єктів:

Металодетектор "Гарет 2500" (№ 37124106)

(назва обладнання та серійний номер)

Дослідження проводяться відповідно до програми, погодженої:

Відділом охорони культурної спадщини та культурних цінностей Львівської обласної державної адміністрації

(назва організації, яка затвердила наукову або охоронну документацію)

та кваліфікаційного документа від

Предмети і колекції, здобуті під час проведення робіт, повинні бути передані на постійне зберігання до:

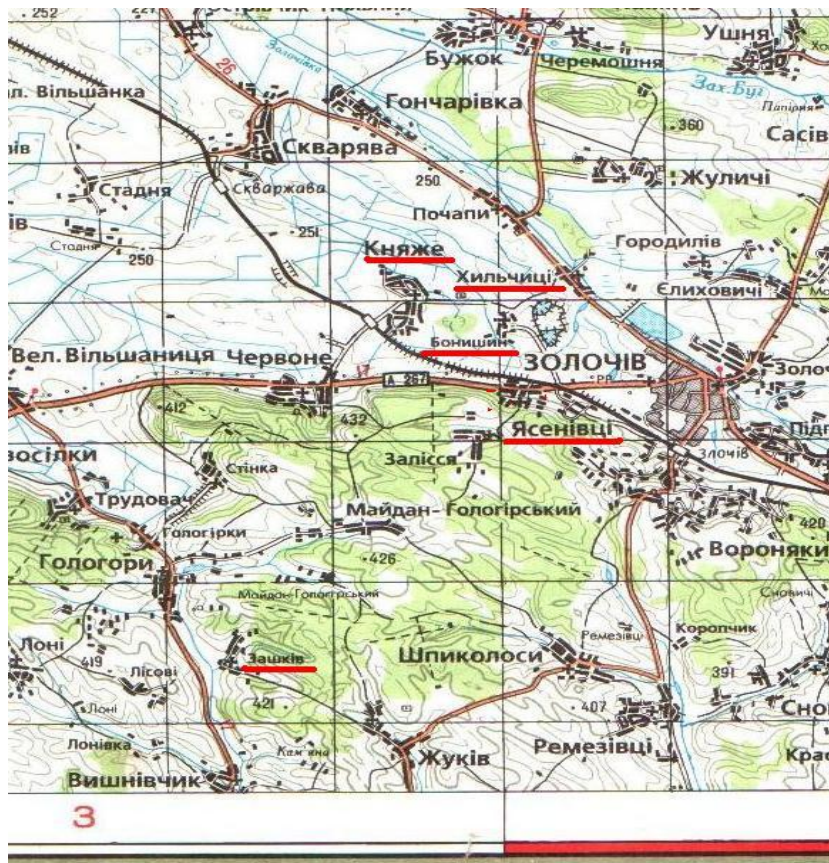
фондів відповідних державних музеїв та заповідників Львівської області

(назва установи)

Перший заступник Міністра

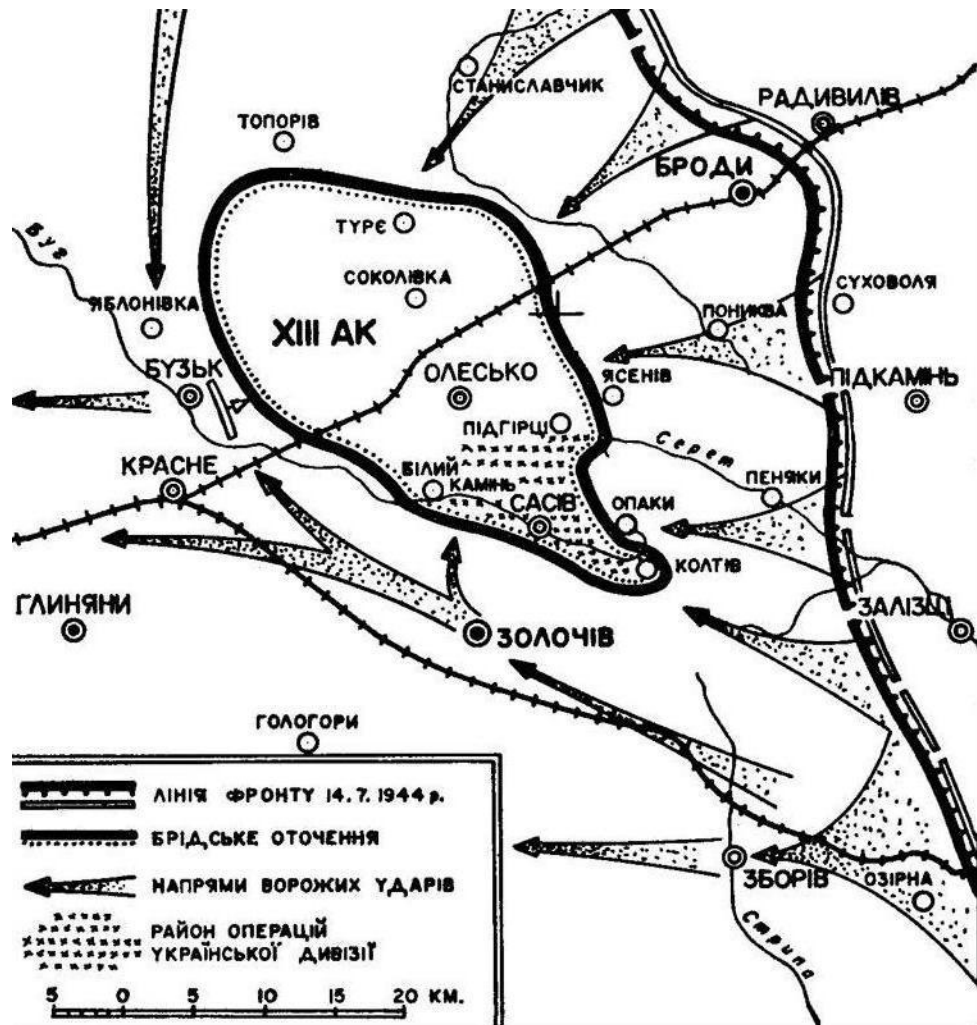
МП

І.Д. Ліховий

Більшість населених пунктів, в яких проводились дослідження ймовірних місць захоронень, розташовані з південного заходу від м. Золочів. Військові поховання виникли в результаті боїв між німецькими та радянськими військовими формуваннями у липні 1944 року, під час німецько-радянської війни. В липні 1944 року командування збройних сил СРСР розпочало **Львівську Сандомирську наступальну операцію**. В результаті успішного наступу радянських військ на території сучасного Золочівського, Буського та Бродівського районів в щільне кільце було замкнуто кількасот тисяч вояків німецьких збройних формувань. В військовій історії України ця подія отримала назву «Бродівський котел». Серед німецьких військовиків були і українці, які воювали в складі німецького війська (14 піхотна добровольча дивізія військ СС «Галичина»). З іншого боку фронту, в складі Робітничої Селянської Червоної Армії, теж воювали українці. Після кількадечних жорстоких боїв населені пункти та їх околиці були переповнені мертвими тілами учасників збройного зіткнення (світлина 1).

Щоб запобігти поширенню інфекційних захворювань при розкладі людських тіл, місцевими жителями було проведено санітарне закопування загиблих вояків (в більшості, на місці загибелі, в утворені під час бойових дій вирви від артилерійських зарядів, авіаційних бомб, окопи, бліндажі тощо).

Світлина 1

Метою пошукових земляних робіт у місцях ймовірних поховань було віднайти останки загиблих вояків, провести ексгумацію, дослідження та ідентифікацію людських останків з наступним перепохованням за військовим та християнським звичаєм на військовому цвинтарі у с. Червоне Золочівського району.

Після завершення пошукових земляних робіт складено відповідні акти про встановлені місця поховань. Вилучення людських останків з необлікованих санітарних захоронень проводились підприємством «Товариство з обмеженою відповідальністю «Українська Пам'ять» за участі ГО «Пам'ять».

Об'єкт № 1 розташований посеред сільського пасовища, з північної сторони села Бонишин Золочівського району (світлина 1).

Світлина 1

На ймовірне місце захоронення вдалось потрапити завдяки роботі металодетектора, який відреагував на металеві відстріляні набої до німецької гвинтівки с-ми «Маузер», поруч з ними, на глибині 0,2 м від сучасної поверхні, були знайдені розрізнені фрагменти люського скелета у вигляді тазової кістки і хребців хребтового стовпа (світлини 2, 3).

Світлина 2

Світлина 3

При поглибленні та розширенні розкопу з'ясуємо, що в поховальній ямі знаходяться останки щонайменше однієї людини. Розкопки захоронення здійснювалися по-штиховим (пластовим) методом з відкриттям площини усієї могили. З'ясувалось, що поховання зазнало руйнування через переорювання колишніх сільськогосподарських угідь технічними засобами. Подальше дослідження місця захоронення дає можливість локалізувати погребну яму, визначити приблизні її розміри та кількість захоронених тут осіб. Погребова яма прямокутної форми, розміром 0,6 x 1,7м, глибина залягання долівки – 0,3м від сучасної поверхні. Дослідження погребної ями засвідчило, що захоронення мало санітарний характер: тіла двох убитих військовиків нашвидкуруч закопали на місці загибелі, викопавши для цього невелику за розмірами поховальну яму. Людські скелети лежали на спині, у витягнутому положенні, покладені один на другий, перекриваючи кістками один одного (світлина 4).

Світлина 4

Завдяки низькій кислотності ґрунту кістки скелетів збереглися добре. Вивченням кісток людських скелетів встановлено, що вони належали молодим людям віком від 20 до 35 років. Знайдений в поховальній ямі нечисленний супровідний матеріал (гудзики до спідньої білизни та верхнього одягу; фрагменти протигазної маски; мундирні гачки для підтримування пояса зі спорядженням) лише вказують на приналежність захоронених до німецьких збройних формувань. Єдиними засобами ідентифікації загиблих є військовий ідентифікатор або військова книжка, відповідно, через їх відсутність, неможливо встановити особи загиблих, національність та приналежність до того чи іншого військового підрозділу (світлина 5).

Таким чином, з віднайденого захоронення на **об'єкті № 1** ексгумовано останки **двох** військовиків німецьких збройних формувань.

Світлина 5

Після завершення ексгумаційних досліджень місце поховання було рекультивоване і відновлене у первісному вигляді (світлина 6).

Світлина 6

Об'єкт № 2 розташований в лісовій місцевості, з південної сторони с. Волуйки Золочівського району (світлина 1).

Світлина 1

Інформація про ймовірне місце поховання була надана жителями села Волуйки, які помітили у лісі сліди нещодавнього розкопу, на поверхні якого знаходились фрагменти кісток і шматки напівзотлілої тканини.

У результаті пошукових досліджень у вказаному місці, під шаром ґрунту, на глибині 0,2 м від сучасної поверхні було знайдено фрагмент людського скелета у вигляді гомілкової кістки.

Світлина 2

Розкопки захоронення здійснювалися по-штиховим (пластовим) методом з відкриттям площини усієї могили. Подальше дослідження місця захоронення вказує на цілковите порушення цілосності людського скелета (світлина 3).

Світлина 3

Погребова яма прямокутної форми, розміром 0,5 x 1,7м, глибина залягання долівки – 0,3м від сучасної поверхні. Дослідження погребної ями засвідчило, що захоронення мало санітарний характер: тіло військовика нашвидкуруч закопали на місці його загибелі, викопавши для цього невелику за розмірами поховальну яму. Людський скелет лежав на спині, у витягнутому положенні (світлина 4).

Світлина 4

Завдяки низькій кислотності ґрунту кістки скелета збереглися добре, що дало змогу детально дослідити останки загиблого. Встановлено, що вони належали особі чоловічої статі, віком від 30 до 40 років (світлина 5).

Світлина 5

Залишений сучасними могильними мародерами супровідний матеріал (гудзики до спідньої білизни та мундира, військові черевики), дозволив зробити висновок, що загиблий був вояком німецьких збройних формувань і загинув в боях у «Бродівському оточенні» у липні 1944 року.

Відсутність військового ідентифікатора або військової книжки не дає можливості повноцінної ідентифікації людських останків. Таким чином, з віднайденого захоронення на **об'єкті № 2** ексгумовано останки **одного** військовика німецьких збройних формувань.

Після завершення досліджень місце поховання було рекультивоване і відновлене у первісному вигляді (світлина 6).

Світлина 6

Об'єкт № 3 розташований в селі Залісся Золочівського району, на старій закинутій сільській дорозі, що з північної сторони межує з присадибною ділянкою пані Надії Залінської, 1935 року народження, яка розповіла, що у липні 1944 року, після закінчення бою між німецькими і радянськими солдатами, в її садку було дуже багато вбитих німецьких вояків, серед яких

були українці з дивізії СС «Галичина». Після битви місцеві жителі - Михайло Білик, Юліан Діжак та інші - викопали в садку пані Надії велику яму, і усіх вбитих у ній захоронили. За словами пані Надії, яка спостерігала за діями своїх односельців, було захоронено біля двадцяти німецьких вояків і одного радянського солдата (світлина 1).

Світлина 1

Дослідження ймовірного місця захоронення розпочали з закладання розвідкового шурфу розміром 0,6х4 м (світлина 2).

Світлина 2

У результаті проведеного шурфування досліджуваної території у шурфі №2, на глибині 1,7 м від сучасної поверхні, було знайдено фрагменти людського скелета у вигляді ребер грудної клітки та військового ідентифікатора німецького взірця (світлини 3, 4).

Світлина 3

Світлина 4

При поглибленні та розширенні розкопу з'ясовуємо, що в погребній ямі знаходяться останки кількох людей. Розкопки захоронення здійснювалися по-штиховим (пластовим) методом з відкриттям площини усієї могили.

Подальші дослідження місця захоронення дають можливість локалізувати погребну яму, визначити приблизні її розміри та кількість захоронених тут осіб. Погребна яма прямокутної форми, розміром 2 x 7 м, глибина залягання долівки – 1,8 м від сучасної поверхні, захоронення має санітарний характер: тіла загиблих військовиків після бою зібрали і закопали в заделегідь підготовлену поховальну яму. Людські скелети лежали у різних положеннях один на одному, перекриваючи кістками один одного, черепними коробками спрямовані і на схід, і на захід. Кістки скелетів збереглися добре, відповідно можна приблизно визначити вік загиблих. Встановлено, що вони належали особам чоловічої статі, віком від 30 до 40 років (світлина 5).

Світлина 5

Знайдені в погребній ямі особисті речі і військове спорядження підтверджують оповідь пані Надії Зелінської про масове захоронення німецьких військовиків на її присадибній ділянці. Особисті речі і спорядження вояків: гудзики до спідньої білизни і верхнього одягу, залишки поясних ременів, німецькі монети, гаманці, гребінці, шоломи, обручки,

перстень з ініціалами власника, запальничка з викарбуваним написом російською «Ваня», натільні хрестики та медальйони, відзнаки за поранення, військові ідентифікатори німецького взірця та інше (світлина 6-29).

Світлина 6

Світлина 7

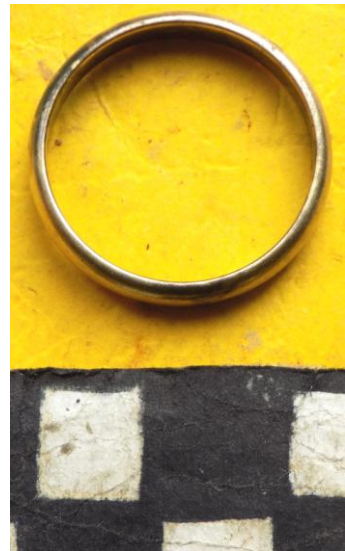
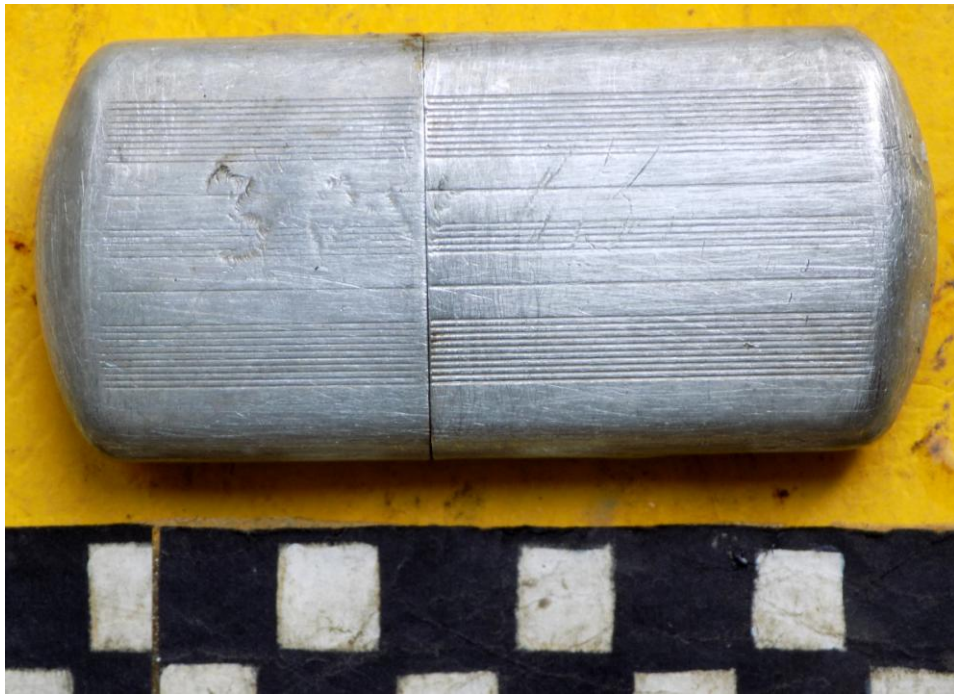

Світлина 8

Світлина 9

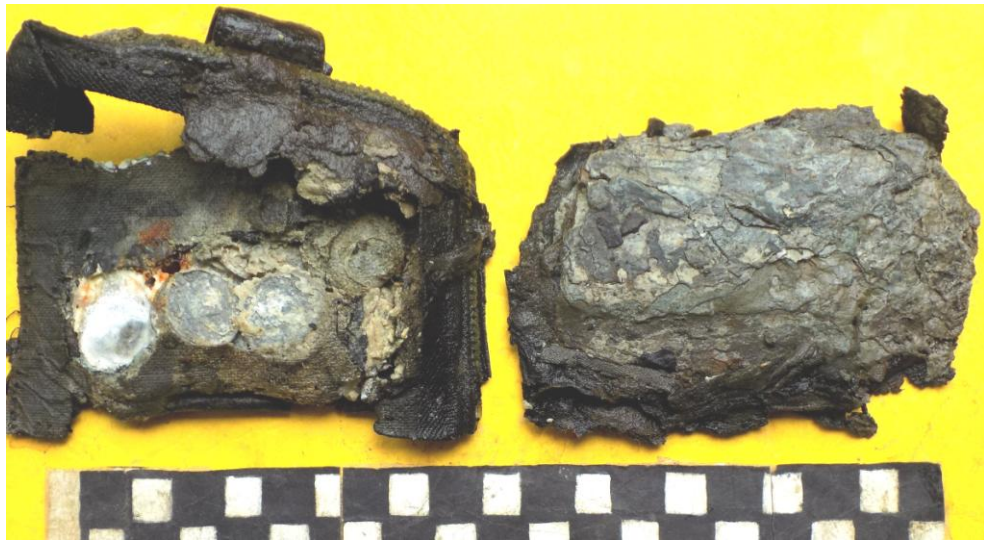
Світлина 10

Світлина 11

Світлина 12

Світлина 13

Світлина 14

Світлина 15

Світлина 16

Світлина 17

Світлина 18

Світлина 19

Світлина 20

Світлина 21

Світлина 22

Світлина 23

Світлина 24

Світлина 25

Світлина 26

Світлина 27

Світлина 28

Світлина 29

Таким чином, в результаті дослідження санітарного поховання на **об'єкті 3**, було ексгумовано останки **двадцяти чотирьох осіб**. За залишками військових одностроїв і спорядження, які були на останках і поруч з ними, можна твердити, що у цій могилі було захоронено двадцять три військовики німецького війська і один радянський солдат. Військові ідентифікатори німецького взірця були лише у 17 із 23 загиблих. Солдатські книжки відсутні в усіх випадках. За наявними ідентифікаторами можна сказати, що лише два з двадцяти трьох захоронених були українцями з 14 добровольчої дивізії військ СС «Галичина». Останки ексгумованого військовика радянської Червоної армії - без жодних ідентифікаційних документів.

Після завершення досліджень місце захоронення було рекультивоване і відновлене у первісному вигляді (світлина 30).

Світлина 30

Об'єкт № 4 знаходиться в селі Зашків Золочівського району, в лісовому масиві, який розташований з північної сторони села (світлина 1).

Світлина 1

Дослідження місць боїв періоду липня 1944 року в цій місцевості проводяться уже впродовж п'яти років. І цей польовий вихід для пошукової

групи ГО «Пам'ять» не був даремним. За допомогою металошукача було знайдено військовий захисний шолом німецького взірця, у якому знаходився фрагмент людського скелета у вигляді черепної коробки людини (світлина 2, 3, 4).

Світлина 2

Світлина 3

Світлина 4

При поглибленні та розширенні розкопу з'ясовуємо, що в погребній ямі знаходяться останки однієї людини, кістки скелета якої сильно розклались через високу кислотність ґрунту. Розкопки захоронення здійснювалися поштовим (пластовим) методом з відкриттям площини усієї могили.

Погребна яма прямокутної форми, розміром 0,5 x 1,7 м, глибина залягання долівки – 0,3 м від сучасної поверхні, захоронення має санітарний характер: тіло загиблого нашвидкуруч прикопали на місці загибелі. Людський скелет лежав, ймовірно, у витягнутому положенні, черепною коробкою спрямований на північ. Кістки скелета зазнали сильної руйнації, лише за добре збереженою черепною коробкою можна припустити, що останки належать особі чоловічої статі, віком приблизно від 30 до 40 років. Знайдений поруч супровідний матеріал свідчить, що загиблий був військовиком німецького війська і загинув у цій місцевості у липні 1944 року. Військовий ідентифікатор чи військова книжка відсутні. Відповідно, ідентифікувати загиблого неможливо. Таким чином, з віднайденого

захоронення на **об'єкті № 4** ексгумовано останки **одного** військовика німецьких збройних формувань.

Після завершення дослідження місце поховання було рекультивоване і відновлене у первісному вигляді.

Об'єкт № 5, яма 1 знаходиться в селі Княже Золочівського району.

Військове захоронення розташоване на сільськогосподарських угіддях, із західної сторони населеного пункту. На місце захоронення людських останків у цій місцевості пошуковою групою ГО «Пам'ять» натраплено під час проведення досліджень місць боїв липня 1944 року. За допомогою металодетектора, на глибині 0,5 м від сучасної поверхні було знайдено військовий посуд (казанок) німецького зразка (світлина 1).

Світлина 1

При поглибленні та розширенні розкопу з'ясовуємо, що в погребній ямі знаходяться останки кількох людей. Розкопки захоронення здійснювалися по-штиховим (пластовим) методом з відкриттям площини усієї могили.

Погребна яма прямокутної форми, розміром 2 x 1,8 м, глибина залягання долівки – 0,6 м від сучасної поверхні, захоронення має санітарний характер: тіла загиблих військовиків після бою зібрали і закопали в заделегідь підготовлену поховальну яму. Людські скелети лежали у різних положеннях

один на одному, перекриваючи кістками скелетів один одного, черепними коробками спрямовані на схід і на захід. Кістки скелетів збереглися добре, відповідно можна приблизно визначити вік загиблих. Встановлено, що вони належали особам чоловічої статі, віком від 30 до 40 років (світлина 5).

Світлина 2

Особисті речі і військове спорядження захоронених військовиків:

Останки військовослужбовця №1 – супровідний матеріал: металеві, цинкові і пластмасові гудзики до верхнього одягу; металева пряжка поясного ремня підрозділів поліції Третього Рейху, із зображенням великої свастики в центрі пряжки і написом «Gott Mit Uns» («З нами Бог»), алюмінієвий зачіп до неї; кокарда на головний убір із зображенням Тризуба з мечем; військовий ідентифікатор німецького зразка.

За наявністю у загиблого поліційної пряжки (ймовірно власник служив в 4-му або 5-му добровольчому поліційному полку, набраних з українців, котрі не потрапили до першого набору дивізії «Галичина», проте були визнані придатними до служби у німецькому війську), кокарди з Тризубом і мечем (даний тип кокарди з'явився у вояків «Українського Легіону», військового формування під командуванням Романа Сушка в складі німецького «Вермахту» у вересні 1939 року), ідентифікатора з написом GaL.SS Frw.Div

Werks Kompanie (Галицька СС Добровольча Дивізія Робоча Рота) можна припустити, що вояк був українцем з «Українського Легіону», після розформування і реорганізації якого служив в одному з поліційних полків, після розформування яких в травні 1944 року потрапив в 14 піхотну добровольчу дивізію військ СС «Галичина». Під час прориву з «Бродівського оточення» у другій половині 1944 року загинув біля села Княже (світлина 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11).

Світлина 1

Світлина 2

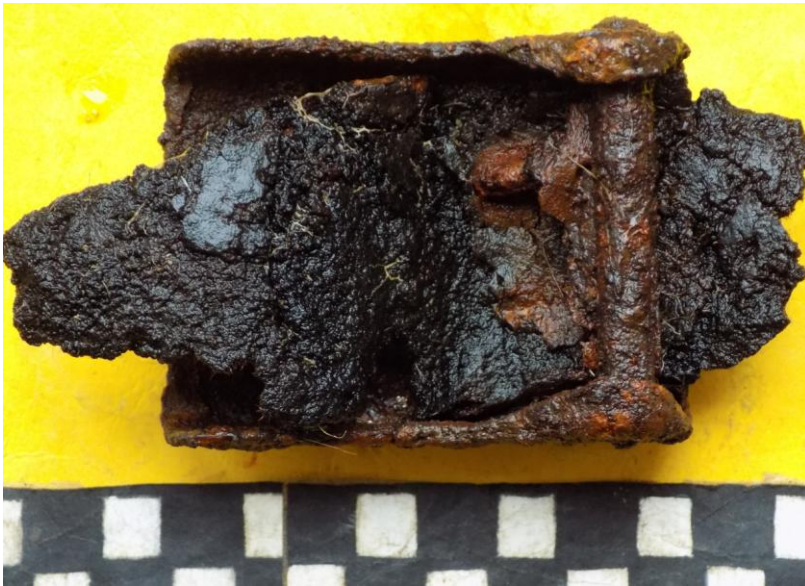
Світлина 3

Світлина 4

Світлина 5

Світлина 6

Світлина 7

Світлина 8

Світлина 9

Світлина 10

Світлина 11

Останки військовослужбовця №2 – супровідний матеріал: металеві, цинкові, алюмінієві і пластмасові гудзики до верхнього одягу; металеві мундирні гачки для підвішування поясного ремня зі спорядженням; металеві пряжки (світлина 1). Військовий ідентифікатор відсутній.

Світлина 1

Останки військовослужбовця №3 – супровідний матеріал: металеві, цинкові гудзики до верхнього одягу; металеві пряжки; зачіп та D-подібні металеві кільця від поясної сумки для зберігання продуктів; військовий ідентифікатор з написом № 13, 7./SS-Frw.Gren.R.31.(особистий номер 13, 7 рота, СС, добровольчий піхотний полк 31). Цей полк входив в склад 14 дивізії Зброї СС «Галичина» (світлини 1,2,3,4,5).

Світлина 1

Світлина 2

Світлина 3

Світлина 4

Світлина 5

Останки військовослужбовця №4 – супровідний матеріал : металеві, цинкові, алюмінієві і пластмасові гудзики до верхнього одягу; алюмінієвий

мундирний гачок для підвішування поясного ремня зі спорядженням;
металеві зачіп і D-подібне кільце від поясної сумки для зберігання продуктів;
помазок для гоління; військовий ідентифікатор відсутній (світлина 1).

Світлина 1

Останки військовослужбовця №5 – супровідний матеріал : металеві, цинкові і пластмасові гудзики з верхнього одягу; розкладний кишеньковий ніж; сірники; запальничка; лампочка до ліхтарика; медіатор до гітари; металева поясна пряжка піхотних частин «Вермахту» з написом «Gott Mit Uns» («З нами Бог»); латунний релігійний медальйон (світлини 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14).

Світлина 1

Світлина 2

Світлина 3

Світлина 4

Світлина 5

Світлина 6

Світлина 7

Світлина 8

Світлина 9

Світлина 10

Світлина 11

Світлина 12

Світлина 13

Світлина 14

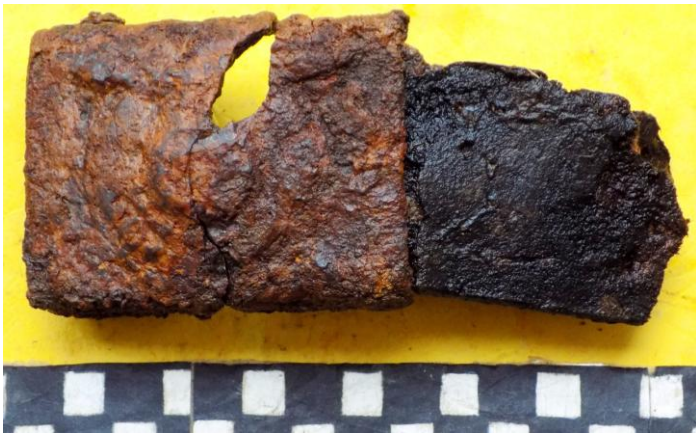
Останки військовослужбовця №6 – супровідний матеріал: металеві, цинкові і пластмасові гудзики з верхнього одягу; алюмінієвий мундирний гачок для підвішування поясного ремня зі спорядженням; металева поясна пряжка рядового і унтерофіцерського складу військ СС з написом «Meine Ehre heißt Treue!» («Моя честь називається вірність»), військовий ідентифікатор відсутній (світлини 1,2,3,4).

Світлина 1

Світлина 2

Світлина 3

Світлина 4

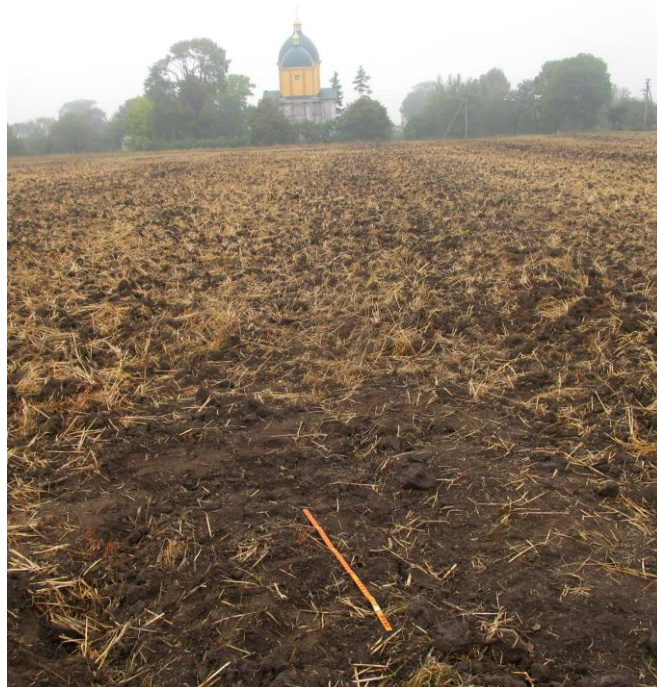
Таким чином, в результаті дослідження санітарного захоронення на **об'єкті № 5 (яма 1)** було ексгумовано останки **шести осіб**. За залишками військових одностроїв і спорядження, які були на останках і поруч з ними, можна ствердити, що у цьому похованні було захоронено шестеро військовиків німецького війська. За наявними особистими номерними знаками можна ідентифікувати лише двох із шести загиблих. Завдяки добре збереженим ідентифікаторам і написам на них можна твердити, що ідентифіковані військовослужбовці були українцями з 14 добровольчої дивізії військ СС «Галичина». Поясні пряжки, які були знайдені на ексгумованих останках ще двох військовослужбовців, свідчать про їх належність до військ «Вермахту» і СС. Найбільш чисельним і чи не єдиним підрозділом військ СС у «Бродівському оточенні» була 14 дивізія СС «Галичина». Відповідно, можна припустити, що і цей вояк був українцем.

Після завершення досліджень місце захоронення було рекультивоване і відновлене у первісному вигляді (світлина 5).

Світлина 5

Яма 2, розташована на сільських угіддях села Княже, зі східної сторони населеного пункту (світлина 1).

Світлина 1

Місце захоронення було віднайдено за допомогою металодетектора, який відреагував на великий об'єм металу, що виявився військовим шоломом німецького походження, в якому було знайдено останки людського скелета у вигляді плечової кістки лівої верхньої кінцівки та черепної коробки людини (світлина 2, 3).

Світлина 2

Світлина 3

При поглибленні та розширенні розкопу з'ясовуємо, що в погребній ямі знаходяться останки однієї людини. Розкопки захоронення здійснювалися по-штиховим (пластовим) методом з відкриттям площини усієї могили.

Погребна яма прямокутної форми, розміром 0,7 x 1,8 м, глибина залягання долівки – 0,6 м від сучасної поверхні, захоронення має санітарний характер: тіло загиблого військовика після бою закопали на місці загибелі в заделегідь підготовлену погребну яму. Людський скелет лежав на спині, у витягнутому положенні, черепною коробкою на північ. Кістки скелета збереглися добре, відповідно можна стверджувати, що загиблий був особою чоловічої статі, віком від 30 до 40 років.

Особисті речі і військове спорядження загиблого: металеві, пластмасові і цинкові гудзики до верхнього одягу; захисний шолом моделі М 40; військовий ідентифікатор з написом № 124, 12./SS-Frw.Art.R.14.(особистий номер 124, 12 рота, СС, добровольчий піхотний полк 31). Цей полк входив до складу 14 добровольчої піхотної дивізії військ СС «Галичина» (світлина 4, 5).

Світлина 4

Світлина 5

Таким чином, в результаті дослідження санітарного захоронення на **об'єкті № 5 (яма 2)**, було ексгумовано останки **однієї особи**. За залишками особистих речей, військового спорядження, ідентифікатора, які були на останках і поруч з ними, можна стверджувати, що загиблий був українцем з 14 артилерійського полку 14 добровольчої піхотної дивізії військ СС «Галичина». Після завершення досліджень місце захоронення було рекультивоване і відновлене у первісному вигляді (світлина 6).

Світлина 6

Таким чином, в результаті досліджень санітарних необлікованих захоронень в селах Бонишин, Волуйки, Залісся, Зашків, Княже Золочівського району, на **п'яти** досліджуваних об'єктах з **шести** поховальних ям ексгумовано останки **34** військовиків німецьких збройних формувань і останки **1** військовослужбовця радянської Червоної Армії.

Вилучені з санітарних захоронень людські останки пронумеровано і упаковано згідно «Тимчасового порядку здійснення на території України пошуку, ексгумації, перепоховання останків осіб, які загинули внаслідок воєн, депортацій та політичних репресій і впорядкування місць їх поховання». Процес розкопок зафіксовано на фотокамеру. Після завершення досліджень місця поховань були рекультивовані і відновлені у первісному вигляді.

Останки **30 вояків** німецьких і **1** вояка радянських збройних формувань, ексгумованих у селах Бонишин, Волуйки, Залісся, Зашків, Княже, передано представнику Німецької Народної Спілки по догляду за військовими

похованнями в Україні для захоронення на збірному військовому цвинтарі вояків німецького «Вермахту» у с. Потелич Жовківського району.

Ідентифіковані останки **чотирьох** вояків української дивізії військ СС «Галичина» перепоховано 23 липня 2017 року на військовому цвинтарі вояків дивізії «Галичина» в селі Червоне Золочівського району. Перепоховання відбулось за участі місцевих громад та керівництва району та області (світлина 7).

Директор ТзОВ «Українська Пам'ять»

Любомир Горбач